

Inleiding

- "De mens en zijn ontwaakt Over het raadsel v/d beweging"

→ voor de mens is leven toekomstgerichtheid, vooruitlopen in de tijd. Die toekomst kan bron van angst zijn, maar bij de ondernemende mens is een pos. houding ten opzichte van het onbekende, noodzakelijk voor het leven. (inbrengende)

Leven is ook in mogelijk zonder een iets uit te verwachten (belofte, vertrouwen!). Dit vertrouwen is tegenw. in meer eenvoudige (de medemens, milieu, etc...)

mens. zijn is stemmen op de natuur om haar te transformeren (ab/bwz). Doordat mens ^{inbrengende} op zijn eigen natuur steunt is het leven een confrontatie met z.z.

⇒ Tussen horizon & natuur is mens een wezen in beweging ("loopt op z.z. vooruit").

Deze beweging is gekenmerkt door - ontwaakt: eindelijk woord

- in vinden van wat we spontaan verwachten hopen

⇒ Waarvoor is de mens bewegen? Als mens zijn we de vraag, we hebben z.z. in alleen! (onmogelijk te beantwoorden, zeker is ook de fenomenologische)

We zijn uit of iets dat ons steeds ontmoet, dit veredijnt slechts ~~in~~ in het z.z. ^(zijn natuur)
steeds overlijpen v/d mens: TRANSCENDEREN.

↳ We transformeren de nat. omgeving tot een wereld, een gestructureerd betekenisgeheel (symboolisch is. Voorz ≠ realiteit): TAAL.

↳ In deze taal poveren we ons ook als een ik. Dit ik is ^{ook} een transcenderen (meer dan het lichaam). Meestal is dit ik geassocieerd met doeltellingen: immaterieel, ongreepbaar.

Adante vb: engagementen voor anderen of zelfs samen met anderen voor een onbekende toekomst!

↳ Dat ik dat zich uitbreukt in taalbeelden kern ker verantwoordelijkheid

geroepen te.

→ Druha: "pardon de ne pe vaobes sine": mysterie dat het laatste woord behoort ("god").

→ ethiek: niet wat is, maar wat hoort te zijn (ook deugden: ethiek).

→ Aben een transcendentie

↳ Verlangen

→ Ab er een transcendentie bestaat, moet ze zich in dit transcenderen tonen.

→ Het onzichtbare staat midden in het leven!

WIE: in de Westerse cultuur zien we dit niet meer! We omdat we niet meer zien dat we wezens zijn onzichtbare zijn.

MEUSLIJKHEID

- Problem: De wts bracht de mens te reduceren tot het empirische. Deze empirische kennis brengt ons echter niet steeds tot betere zelfkennis.

[vb: "Beschuldigt u een 'moongevulde' op de wereld te zetten."]

→ De vraag rijst of de mens qua mens niet voorbijgetreefd is. Indien niet - wat is die factor X dan?

→ Is er iets dat ons in zo'n situatie van onszelf kan teruggeven?

veel fundamentele waarden lijken hun normerende en revalerende waarde verloren te hebben. Het mod. ind. wil zelf de bron zijn. (paradox: komt tot uitings in het dichte)

vb: kavelok: institutie ^{kind} _?, nu: in p² vlt ~~klein~~ individuele ^{mensing} behoefte
↳ tenminste in bezetting

→ Waarden

vroeger waren geen uiting of imb. behoefte. Hierin troude vroeger de wltk zich (als transcendentie). Ze waren de uiting vlt wereldbeeld, vlt sacraliteit vlt dingen.

→ We zijn losgekomen vlt participatie en eenzijdig vlt traditie
↳ overtuigende

ter de participatie is de wil tot onafh. Deze heeft steeds betoan, maar is nu verabsoluiseerd.

uit. participatie is uit weg, maar verplaatst. vb: vakantie-wittekamp; koopjeperiode; festival
(celebratie id amorele consumptiemij).

- > dreunt rond de onbepaalde uit vlt individuen! Heeft geen verheffende betekenis meer.
- > cohesie is nu onpersoonlijk.

⇒ HETZELFDE VRIJEN ZIJN VERPLAATST!

- Tegenwoordig liggen fysys vragen bij id probleem id mens, sluit uit meer aan bij religie.
vb: ontferfelijkheid sloot vroeger aan bij permanentie en participatie.

- Tegenwoordig: eigen individ laten voortduren vlt onzijdige tytel onzin.
- Buddhisme: samenhang vallen met alle individuen sterft, maar karma leeft voort.
- Preediker: vermoedelijkheid en ontzuivering mit het aardse.
- Ortodoxe E: uychiek wereldbeeld.

↳ Rabijnen vinden dit een atheïstisch boek. "Niets nieuw onder de zon, maar wel leven de zon!"

- METEER ER POSITIE over de fysische dingen heen, zich inlaten met het probleem vlt transcendentia en transanderen. Het ~~voorgevonden~~ was het beschrijven vlt momenten waarin we het transcendente zien.

Eenmaal de mens is begreep wat dit is, komt de vraag naar zijn plaats.
vb: schepingsgedachte: mens in conflict met de natuur. Deheersen, maar ze bezit ook steeds iets anders. Een bepaald soort 19de romantiek is val!
↳ verankerd in en overstijgen van de natuur.

Een ander fysys beoef. Wat is de zin van onze zelfafhankelijkheid? We zijn steeds afhankelijk!
↳ conflict met de intuïtie zelfgenoegzaam te zijn.
vb: menselijk verlangen naar verhouding tot de andere (Lc?)
-> de ander doet ons meestal ontg. maar!

In ons leven zijn we op een of andere manier op deze wereld! (hoewel de myn

-> altijd een beslissing: "of welke kant wil ik later?"

N (met 1) zelfbeschikking (in een ontkenning)

groot kenmerk is mijns vrees naar, in deze wereld, in dit bestaan: inspraak

aanvragen.

zijn als je 'de mythe die quai garde de donner met' kan

- naam: geestelijke vloeren en huizen. de kon moet veranderen

- p. in een 3-digitaalverduwen wereldbeeld

naam: - mythe

-> kunnen we dit nog & heeft alles zijn zin?

is dit te veranderen.

biedt dat ons overtuigt in het meest positieve. de kon is willen

lev: de levin. [de kon het gelukt met anderen te zijn begrepen]

Wat is dit? vb: II: epos. kind v/omroep en rijkdom (niet en alles)

kan zo onbegrijpelijk zijn

man die een vrees / fundamenteel 'is', kon en een naar zijn

is: 'Hogere inspiratie' vda mens. Het horen v/een roep/belofte (ook: d'wil). Alleen

→ Hg ma vie: bronstendentalie = geboortezamen - dan iets dat ons overtuigt. (verantw.)

machtige aanspreking tot 'betere intelligentie' (-> verantwoordelijkheid)

Hg in 1929: het uitreiken in het niets. Popping tot het afstemmen v/WH. WH = v/it van, gaapt

> meentissen? Dat is wat Hg in "Wat is NP" zegt. (120)

- betrek tot samen dat het bronstendentalie de bekende facten X's. Wat is dit of anderszins

[Drie in absurditeit is het armen als we zijn tegenkomen v/h onzeker]

"Alles is gelid." EN TOCH BEWEGEN WE!

-> Dit conflict heeft sporen in ons ma als we de weg naar de zwaarte zijn stellen.

niet keuzerbaar. Als je niet begrijpen dat de vanden v/je wereld, verlies je hun

belofte? Is er iets waarom ik gestoor moet geven?)

lev: Het belofte

Hgg: het eigene del mens is deze vragen te willen ontlopen

- Inspiratie sluit af echter niet ~~we kunnen de mens als mogelijk zijn~~ (Hgg 82).

Wat is de zin van bestaan?

↳ Betaan zinloos, want we ervaren het als verloren in een indifferentie, zinloze kosmos (P. 1)

↳ Mens is het wezen in wiens bestaan de zin vraag is, ~~de mens~~ mens is het wezen dat in zijn leven bepaald is door de vraag. De mens heeft de zin te leven.

- Het ping de traditie met deze vragen om?

• Aan de basis van goede inspiratie/zin, de vraagere dat de mens opgenomen is in een hogere orde en daarin betrokken is.

MENS IS GESTUORD IN EEN TOEGANG AAN EEN ANDERS WERELD.

↳ Epos bij II: uitreiken naar wat de mens oversteigt, de mens herinnert zich het immateriële en verlaagt in terugkeer

• Al snel is dit geleid tot autonome redelijkheid

• Tegenvoerdig leeft de redelijkheid naar fys. draagwijzige verloren (A: rede = gelijke van de aard). Rationaliteit = wts.

Naarmate het fys. verschrompt, is de mens meer en meer overgeleverd aan vraag die bij zelf is. Hoe meer als, hoe groter dissonantie zin en gegeven.

↳ mens ziet zich meer en meer gevoorpen tot onbereikbaarheid van eigen mog'heid.

→ zin vraag kan maar bestaan als het uitre (fys. wereldorde) weg is.

Heeft het moedijke inspiratie te denken. Ze dekt deze op nieuwe wijzen in het spoor van Hgg's zinsverandering.

↳ Mens is het wezen dat de zin uit zijn bestaan kan. Aanvankelijk betekent dit dat de mens zelf ontworpen is.

Hgg II. het zijn dat ons als mens te beant valt is dragers die zin die we zelf kunnen versterken en die we al dan niet kunnen

prethipre: dyp'nevent vanden

beantwoorden (de zin vln eigen hem in ons verlongen blyven) ^{sinnegevoel}

lyg! roep vln gebeden, lyg! roep vln eigen zelf

(eigen sein zum tode) ||

inpredeke waerheit de maer roem hem gevee van eigen heiden

waerheit by korenwysheid hem onwikkelen, die we in het leuen zelf

inken. id: Eeruy: "En zyn een oerfot onvoornwendeke waerheit"

- Aangemener dat en den zin vln zyn bechoet. Die rinken we te den? Roep vln zyn wylt vln

moes een bechoet van maer die lyft ons steelt te on's roepere.

→ verlongen hylt ga ^{lyft} maer (vs roepere: led, goede): oew koesluk-zyn

maer: lyft ons wyl en bechoet wylt vln van te wylere.

vk: mlyts is onbed roep mogelike in te vln korenwysheid dat noch id roep vln zyn wen

bergen koesl. We kunnen deze roep niet (omwylde) met god videntificeren. We moeten

van het begen verforcken: de zu vlns VERHAUSTE.

Dit is lyghel de enige weg om tot het beest vln mlyts wylk te koren - de maer

van korenwylt verforcken! (v. wylt maer vln maer een wylt dat koren wylt?)

stakly: Kun en me lyg roep van mlyts geboen in?

→ llyg verlonge te mlyts ut onts - llyg - llyg - llyg - llyg

in id zyn schuen ut 'gromd'. Dit zin we in

ut dat dat de mlyts ut zyn roekest te he.

premen: ut llyg vln korenwylt roep van te wylere

~~ten roepet dat llyg ut geboen~~

- dit zynde hylt bechoete van een wylt geboen

god, die te begeren

of dat is vln universale begerenwylt

ut is maer een spreke. Het zyn

lyft maer in een bep. llyg wylt

te die korenwylt geboen

→ het kern is kennisgeving van wat wat is? **EXERCISE**

OH: Zijn er geen universele begrippen? Goed om wereld van te wijzen.

Don Scoter: (wanneer Higg's deformatie overging) : deformatie wil essentieelisme.

- inderde wie universele begrippen.

Higg's als wat meent hun uitgangspunt is het a priori bezwaars als intellectuele

zinnigheid in het algemeen. Higg's productieve hun eerste begrip en post als op alle-

For. (→ M: het zijn 'causal' : wat ons te komen)

↳ **EMERSON'S CONTEXT**
CONSTRUCTIVE VIE + PROCI
context!

Scotter maakt wel twee postulaten + opgevoerd, maar dit is een kritische

taal, met meer overtuigingskracht.

ALGEMEEN ZINSAANDE

HOOGSTE ZINSE

LOGIK

(zijn heeft als grondposten)

nodig als grondposten

aanwijzing in hun post

an vast komen te posten

→ post open voor de mt

IT: het is abstract niet reken het zijn maar op een wijze schijnt. id: de Staat: het zijn

verschijnt af steeds als denkbaar, maar soms ook als leeuw: het zijn geeft de dingen

→ ethisch, kwalitatief: verandering

het zijn kan het zijn te verschijnen dat het gebeurt en op die wijze verrijft maar het

code. (Maar: het is het juiste verhoudingen)

→ De dingen zijn denkbaar, maar dit komt dat ze niet in de wereld zijn

BT: een GAVE (i.e. belang of geven veranderingen)

↳ met verstand een de code op: 'mogelijk' zijn zijde is

mogelijk denken alle code (d. Higg's Hammondbestrijding)

mogelijk - mogelijk (alle mogelijke)

- Alle mfg's begint met 'waarom is er iets om niet te doen?'

Historische mfg's zoekt de oorzaak. prototype: mfg'sische god

Hipp: mfg's begint by met: de vraag in een richting da over het zgn

kan mfg's niet:

Men hoort wel van blaas mfg's blazen door, maar we doen dit

beten met de zaden before met het zgn dan maar het zgn. Hd

= d.w.z. waarom het zgn verhoogt

beginpunt is: hoe komt het dat we toegang hebben tot het zgn?

→ ES geeft antwoord alle zgn - nt-vertegenwoordigt in het licht

vlk zgn. Wg staan in de wlt, in een spannings die we

nt zelf gemanifest hebben.

→ mfg's moet mogelijk 'in welke licht we staan'. Dit is nog

[not: cultureel-historische component: Wzel het in comp. nat. licht]

reageert in een zeker manier 'dijk

moet gelden.

→ Wzshering mfg's. We moeten nu het historisch-punctuele

DS making om een nieuwe aanpak te vinden: 'the govt

het zgn zich te vertoan?'

ook: hoe geeft het zgn zich aan om te vertoan in onze zgn existentie?

hoe vertoan we onself ill zgn?

- Ons zgnvertoan geeft weten over ons vermogen te transanderen -

te onderwerpen

moeg het zgn in zgn zgn

→ weten in het zgn is weten in voor wie we zelf zgn. Don

na we ons pas als in stand weten.

- laatste: 'waarom is er iets om niet te doen?' 'muss parte de muss. Ze

hoort aan dat 'wij beschaffen dat er zgnale is

wij een verhouding hebben tot het nt.

10 -> Ze zegt oft wij af-vesten zijn dat heeft het-constituen?

of (ook af had kunnen zijn)

Angst: dreiging vlt af over ons bestaan

Waarom: angst: De dreiging die af gaat en moet eind

dat en zijn moge zijn

Heer zien we dat we zelf af buken de vraag willen. Heer

zou we dat de mfgs vraag de onze is. Constitutie wordt ons

ook!

Korallen de mens de dreiging vlt door zelf, zelf hij dat-ky is: de

Fransje vlt zijn over af-nt-zyen. Le sans de dan deucht vlt grombleet

Fransje is hier af een vraag in bezekken, maar is als onderprijpels

Ze moet ja keftaan en keftaan nemen

De mens is een meppel-zyen

teik: keftaan zien we ook ons 5 T. vlt

verdragen is af-nt (Lof: maar: vlt af-nt)

(vlt-nt-zyen)

fig: meer wa-crechtyft is af-voortp

op de dood

Loft: En is meer!

-Hof-zyen v verwondering (verlangen) is dat af-nt kypakt is, af-nt is gericht

op is omvattend vlt worden met dem af-richtbare. Ze vult als te maken

de: constempakta over makunt, vlt-erwring (v. d. d.)

met stikke en een receptieve houding (in de huidige tijd v/ "White Horse" is

dit mogelijk). -> be-groep, be-kruisen, be-pa-steen

af. kerkos v kerkiv (kerken). kerkum -> kerkere (kerke)

-> We v wijgerendigd om kerkere te kerkere in vlt vkerken we af de

overprijpels